

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Ügyszám: IV/1783-1/2020.
Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/01783-2/2020
Érkezett:	2020 DEC 22.
Peldány:	1
Melléklet:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] alatti lakos ([redacted])
[redacted] a T. Alkotmánybíróság IV/1783-1/2020. számú hiánypótlási felhívására alkotmányjogi panaszomat az alábbiakkal egészítem ki.

Alkotmányjogi panaszom indoklásában előadtam, hogy megítélésem szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom, és ügyem ésszerű határidőn belül történő elbíráláshoz való jogom sérült.

Panaszomban előadtam, hogy az elsőfokú bírósági döntés érdemben nem vizsgálta a kölcsönszerződésnek, az általam tisztességtelen feltételnek tartott, I.3.b. pontját, az I. 3.c. pontját, és a III. 2. pontját.

Véleményem szerint a bíróság figyelmen kívül hagyta a rPp. 213.§(1) bekezdésében és a 221. § (1) bekezdésében foglaltakat, mely szerint a döntésnek ki kell terjednie valamennyi kereseti kérelemre, továbbá az ítélet indoklásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik.

Esetemben sérült a rPp. 3. § (1) és (2) bekezdésében foglalt alapelv, mely szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. A bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Az érdemi elbírálás mellőzése véleményem szerint alaptörvény ellenes, és nem felel meg a jogállami követelményeknek. Ezen elbírálások mellőzése megfosztott a jogérvényesítési jogomtól. Véleményem szerint ezen részek érdemi elbírálása eredményezhette volna a kölcsönszerződés semmisségét, érvénytelenségét.

Jogszabályi hivatkozással nem támasztotta alá a bíróság az érdemi mellőzés alkalmazását, ezért ez nem megfelelő indoklás. Az indoklás alapozza meg a rendelkező részt. A megfelelő indoklás, az a jogszerűség betartásának garanciája.

Az érdemi elbírálás mellőzése, jogszabályi hivatkozás nélkül, nem bizonyítja számomra azt, hogy az ítélet a jogszabályoknak megfelel, vagyis nem lehet tudni, hogy az ítélet jogszerű-e.

Álláspontom szerint ez olyan hiányosság, amely alapjogi relevanciával bír, a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét okozta.

A bíróság figyelmen kívül hagyta a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 213. § (1) bekezdés b) és c) pontjában foglaltakat, mely szerint semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza, az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést, valamint a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét. A bíróság téves megállapításra jutott akkor, amikor kimondta, hogy annak kérdése, hogy a THM meghatározása helyes-e, azaz az ügylet tényleges terheit tartalmazza-e nem eredményezi a szerződés semmisségét, hanem a szerződés akarati hiba miatt támadható meg. A bíróság szerint közömbös, hogy a THM kiszámításakor számításba vette-e a bank a DH1 törvény alapján tisztességtelenné minősülő árfolyamrést, vagy költségeket.

Véleményem szerint a fent idézett Hpt. tv. egyértelműen kimondja, hogy semmisségről lehet szó, és nem pedig akarati hibáról. A vitatott költségeket az érvénytelenség, semmisség körében kellett volna értékelni.

A bíróságnak a döntését a jogszabályok alapján kell meghoznia.

Sérelmezem azt is, hogy a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért szövegezte újra az elsőfokú bíróság ítéletét. Ezzel a tisztességes eljáráshoz való jogom, és azon belül az indokolt bírósági döntéshez való jogom sérült.

A Kúria több év elteltével hozta meg a döntését, ezzel az ésszerű időn belül történő döntéshez való jogom sérült. Az alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdése kifejezetten rögzíti, az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogot.

A rPp. 340/A. § (3) bekezdése kimondja, hogy: A Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában a kérelemnek a Kúriához való beérkezésétől számított százhusz napon belül dönt. Ezzel szemben a felülvizsgálati kérelmem benyújtása és annak elbírálása között sokszor százhusz nap telt el, természetesen figyelmen kívül hagyva az eljárás felfüggesztésének időtartamát. Az eljárást azért függesztette fel a Kúria, mert az Európai Unió Bíróságánál előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett, a C-621/17. számú döntésben foglaltakat azonban nem vette figyelembe a kérelmem elbírálásánál. Nem kellő indoklás az, hogy az Unió döntés a rPp. szabályok vonatkozásában a magyar bírósági joggyakorlattól eltérő iránymutatást nem adott. Kiemelném, hogy nem is erről szólt az Unió döntés.

A C-621/17. számú ügyben hozott döntés arról szólt, hogy a 93/13/EGK irányelv alapján az egyes fogyasztói kölcsönszerződésekben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétellel kikötött költségek tisztességtelensége vizsgálatának melyek az irányadó szempontjai. A bíróságoknak az uniós jogszabályokat, így ezen irányelvben foglaltakat kötelesek döntéseiknél figyelembe venni.

Jelen esetben a Kúria nem vette figyelembe az irányelvben foglaltakat. E döntés, ill. az irányelvben foglaltak mellőzése kihatással volt az ügyem elbírálására.

Az ügyem ésszerű időn belül történő döntéshez való jogom sérült. A rPp. 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse.

Az árfolyamkockázatot fogyasztóra hárító szerződéses rendelkezés érvénytelenségét nem vizsgálta érdemben a Kúria arra hivatkozással, hogy a fellebbezésem erre nem terjedt ki.

Véleményem szerint ezzel megsértette a rPp. 3. § (1) bekezdésében foglalt alapelvet, mely előírja, hogy a bíróság a felek által előterjesztett kérelemhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Kúria azzal, hogy a felülvizsgálati kérelmem egyes részeit – amelyeket az alkotmányjogi panaszomban megjelöltem - érdemben nem vizsgálata, megsértette a rPp. 3. § (1) és (2) bekezdésében foglalt alapelveket.

Az érdemi elbírálás mellőzése azt jelenti számomra, hogy nem megalapozott döntést hozott a bíróság.

A bíróságok megfosztottak a hatékony bírói jogvédelemtől.

A tisztességes eljáráshoz való jog több nemzetközi egyezmény által garantált alapvető jog. Az alaptörvény B) cikk (1) bekezdése tartalmazza, hogy Magyarország független, demokratikus jogállam.

A jogállamiság kritériuma magában foglalja a tisztességes eljáráshoz való jogot. Általános garancia, a bírósághoz fordulás joga, ez alapján pedig alanyi jogként jelenik meg, a bírói jogvédelem igénybevételének lehetősége. A bírói jogvédelem igénybevétele során, pedig alkotmányos jog, hogy a bíróság hozzon döntést a kereseti kérelmemben foglaltakról teljes egészében, érdemben ne mellőzze a döntést, mert ezzel megfosztott a jogszerű döntéshez való jogomtól.

A tisztességes eljáráshoz való jog a jogállamiság elvének lényeges tartalmi eleme, mely magában foglalja az ésszerű időn belül való döntéshez való jogot is.

A fentiek megvalósulása eredményezte tisztességes eljáráshoz fűződő jogom sérülését.

Véleményem szerint az eljáró bíróságok eljárása sértette az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogomat, és az ügyem ésszerű határidőn belül való elbírálásához való jogomat.

Szentes, 2020. december 17.

